

Csernai Mihály

HAL

hurrányaralunk egy részben

Szereplők:

Csongvai ZÉTÉNY, 21 éves

Sándor Soma

Csongvai ÁGI, 25 éves, a testvére

Hevesi Fanni

Csongvai KARESZ, apa, 52 éves

Balaskó Bence

Csongvainé Kállai LÉNA, anya, Karesz felesége, 54 éves

Potonyecz Fanni

Felolvasósínházi verzió

Bakáts Bunker, 2026. március 28.

Úton Horvátország felé.

LÉNA Minden évben elmentünk nyaralni.

KARESZ Én fizettem.

LÉNA De én választottam a helyet.

KARESZ A mikrobusszal mentünk, Horvátországba.

LÉNA Az apartmanokat már januárban kinéztem és elküldtem mindenkinek.

KARESZ Ülök a volán mögött, és csak vezetek, végig az autópályán. Csongvaiék elindultak, nyakukba veszik a világot.

ZÉTÉNY Apa mindig azt mondta, a nyakunkba vesszük a világot, aztán mindig csak Horvátországig jutottunk.

ÁGI Egy ponton túl azon kaptam magam, hogy már semmit nem szervezek augusztus első hetére, ha bejött bármilyen más program, azokról nagyokat sóhajtván lemondtam.

KARESZ Ne sóhajtozz, kislányom. Egy család vagyunk, ez az egy hét van, amikor együtt tudunk lenni.

LÉNA Csomagoltam szendvicseket az útra.

ZÉTÉNY Néhány órányi utazás után kolbászszag lepi el az autót, ahogy megyünk, olyankor lehúzzuk az ablakot.

LÉNA A K a kolbászos, az S a sajtos, a T a tarjás.

ÁGI Hányini fogok.

LÉNA Hoztam Daedalon-t.

KARESZ Imádom ezeket az utakat. Együtt a család.

ZÉTÉNY Lehúzom az ablakot.

KARESZ Megy a klíma, ne húzd le az ablakot, légy szíves.

ZÉTÉNY Megpusztulok. Bűdös van.

ÁGI Tüsszentenem kell.

KARESZ Mi az, hideg van?

ÁGI Nem, csak tüsszentenem kell.

KARESZ Lejjebb veszem a klímát.

ZÉTÉNY Megsülök.

LÉNA Ez a tizenkettedik nyár, ez is úgy indul, mint a többi.

ÁGI Egy jó ideje magunknak csomagolunk.

LÉNA Szoktam listát írni a gyerekeknek is, hogy mit hozzanak.

ZÉTÉNY Mindig meglepődök, hogy mennyire hasznosak anya listái.

ÁGI Még számot is ír melléjük, mintha amúgy nem tudnánk, hogy egy hét az hét napból áll.

KARESZ Benne volt a levegőben, hogy ez a nyár más lesz valahogy.

LÉNA Ugyanúgy megcsináltam a szendvicseket.

KARESZ Ugyanúgy elmentem megtankolni a mikrobuszt.

ÁGI Ugyanúgy elraktam a naptejet, hogy anyu ne csesztessen végig.

ZÉTÉNY Frissítettem az e-bookomat. Olvasni szoktam útközben.

ÁGI Minimum hatórányi úton még a legedzettebbek is el tudnak fáradni.

ZÉTÉNY Apa nem szeret olyan helyre menni, ahol sok a magyar turista. Azt mondja mindig, hogy ennyiből belföldre is mehetnénk.

LÉNA Nagyon sok helyen megfordultunk az elmúlt tizenkét évben.

ZÉTÉNY De idén más volt.

ÁGI Reggel indultunk, nyolc-kilenc óra körül.

ZÉTÉNY   Apa áll az autó előtt, és káromkodik, hogy minek ennyi cucc egy hétre, aztán mindig, minden évben a helyszínen derül ki, hogy valamit otthonhagyunk, egyik évben például a konyhai cuccokat, aztán megérkeztünk az üres apartmanba.

KARESZ   Egy napig futkároztunk. Kés, villa, kanál, tányér, lábos, fakanál, merőkanál, minden. Aztán mikor beszereztük –

LÉNA   – beszereztem –

KARESZ   – utána döbrentünk rá, hogy jó, de akkor ezeket most hazavisszük.

LÉNA   Jó lesz majd a gyerekek albérletébe –

ÁGI   Azóta is ott áll az egyik szekrény alján, egy dobozban.

ZÉTÉNY   Minden évben ettünk halat.

ÁGI   Utálom a halat. Salátázom.

KARESZ   Tengerparton vagyunk.

MIND   Halat márpedig enni kell.

LÉNA   Ágival együtt mentünk a halpiacra.

KARESZ   Majd a Zéténnel megcsináljuk.

ÁGI   A szagától rosszul vagyok.

LÉNA   Anya-lánya program.

ÁGI   Kedvesek a helyiek, de egyik se képes kiszedni a hal szemét.

LÉNA   Korán kellett menni, mert a legjobb darabokat elviszik.

ÁGI   Felfordul a gyomrom, de megyek, mert anya ennek örül, én meg örülök, ha anya örül.

ZÉTÉNY   Ezalatt apával próbáljuk összerakni a grillt. Nem sikerül.

KARESZ   Hogy fogunk így halat enni?

ZÉTÉNY   Busmanok vagyunk a grillhez.

                                  Apa megtanít halat pucolni.

KARESZ, ZÉTÉNY Mert egy igazi férfi tud halat pucolni.

ÁGI Kiválasztjuk a legjobbat –

LÉNA – kiválasztom –

ÁGI Anya választja inkább, mert nem vagyok jól.

LÉNA Kicsit sok pénzt költöttünk.

ZÉTÉNY Apa kihasználja az adandó alkalmat, a pénz talán eltereli a figyelmet a grillről..

ÁGI Ugyanaz a mantra, újra és újra. „Te miért vagy ennyire életképtelen?” „Te meg miért pazarolsz ennyit?” „Ez csak egy grillrács.” „Nem vagyunk milliomosok.”

ÁGI, ZÉTÉNY „Ne a gyerekek előtt!”

KARESZ Ezek a viták minden évben megismétlődnek.

LÉNA Minden évben egyre szarabbul vagyok attól, hogy ez újra és újra feljön. Hogy a Karesz nem lopja a pénzt, meg nem milliomos, ezt értem, de nem vagyok pazarló – azt veszem csak, amire szükség van, de mit ilyen kurva nehéz egy grillrácsra összerakni?

KARESZ Ezt a grillrácsot a születésnapomra kaptam, hogy tudjam hordozni, ha eljövünk nyaralni.

KARESZ, ZÉTÉNY Busmanok vagyunk.

ZÉTÉNY Az IKEA-bútoraimat mindig a Zoli rakta össze.

ÁGI Zoli egy nagyon jó srác.

ZÉTÉNY Egyszer úgy volt, hogy velünk jön nyaralni.

ÁGI Akkoriban kavartunk.

KARESZ Ági nem volt több tizenhatnál.

ÁGI Tizennyolc voltam.

LÉNA Karesz nem akarta engedni, hogy Zoli velünk jöjjön.

ZÉTÉNY   Akkor ezért hisztizett az Ági annyit!

ZÉTÉNY   Pedig ha ő itt lenne, seperc alatt állna ez a rohadt grill.

ÁGI   Amíg anyáék veszekednek és nem figyelnek, összerakom.

ZÉTÉNY   Ez a csaj folyton meglep.

KARESZ   Áll a grill. Hol a hal?

ZÉTÉNY   A csomagtartóban maradt, és sokkal bűdösebb volt, mint előtte.

LÉNA   Nem kezdtük újra a veszekedést.

KARESZ   Ráhagytam ezt Lénára. Nem fontos.

ZÉTÉNY   Apával együtt pucoltuk a halat. Mint minden évben.

KARESZ   Mert minden évben eszünk halat. Mégiscsak tengerparton vagyunk.

MIND   Halat márpedig enni kell.

ÁGI   Előre csomagolt, dobozos cézár salátám van, a többiek nem esznek ilyesmit.

ZÉTÉNY   Először bevágunk keresztbe a hasi oldalon a hal feje alatt, onnét hosszában felvágjuk a hasát, egészen a végbélnyílásig. Vigyázni kell, hogy ne hatoljunk túl mélyre a késsel, mert elvághatjuk a beleket és az epehólyagot.

ÁGI   Ha nem veszünk össze indulás előtt, akkor még a magyar oldalon apa fixen felcseszte magát valamint.

ZÉTÉNY   A felvágott hal hasüregébe a végbélnyílás felől benyúlva, a gerinc mentén alányúlva egyetlen mozdulattal eltávolítható az egész belső rész egyben: gyomor, belek, úszóhólyag, belsőségek.

ÁGI   Körbezár az autó, százvalahánnyal repesztünk egy autópályán egy vadidegen országba, hogy együtt legyünk és időt töltsünk, apa meg csak idegeskedik valami apróságon, és ettől úgy vezet, hogy az életveszély.

ZÉTÉNY Dobjunk ki mindent, amire nincs szükségünk. Ezen a ponton fogjuk meg a halat és mossuk ki. Ha a zöldes színű epehólyagot átszúrtuk és kifakasztottuk, akkor azt mindenhol mossuk le, az epe nem finom és nem tesz jót.

ÁGI Anya próbál beszélni velem, amin apa csak még jobban felidegesíti magát. Amit nem terveztünk be előre, attól apa mindig megijedt.

ZÉTÉNY A következő lépésben vágjuk le a hal fejét, a kopoltyűfedők alá nyúlva pedig vágjuk ki az élénkpiros színű kopoltyúkat. Kész.

KARESZ Egy ekkora autóba minden befér, nem volt olyan év, hogy ne fértünk volna be.

LÉNA Olyan, mintha az autó minden évben összemenne.

KARESZ Mikor végül beültünk, olyan kicsinek tűnt.

LÉNA Szűk volt a hely mindig, főleg nálam, lábam között a szendvicsek meg a víz.

KARESZ A GPS-be Léna üti be a hely nevét. Egyszer rossz címet ütött be, és egy teljesen ismeretlen városban kötöttünk ki.

LÉNA Egy betű volt a különbség.

KARESZ Az évek során mintha a cuccaink mellé még megpakoltuk volna az autót.

LÉNA Évről évre az összes aggodalmamat bepakolom egy bőröndbe, és akkor is hozom őket magammal, ha nem akarom. Akkora az autó, hogy minden belefér.

KARESZ Az autópályán rendszeresen eszembe jut valami, vagy nekem vagy Lénának, hogy éppen mit hagytunk otthon.

LÉNA Olyankor nem merek szólani, mert Karesz olyankor cifrákat káromkodik és nagyon ideges lesz.

KARESZ Csak azt akarom, hogy minden nyaralás tökéletes legyen.

ZÉTÉNY Július 29-e van. Felszállok a repülőre, és hazamegyek. Néhány óra és otthon vagyok, Ferihegyen. Anya kijön értem. Korán indultam, álmos vagyok.

LÉNA Zétény szokott hiányozni év közben. Aggódok is érte. De a családi nyaralásokra mindig hazajön.

ZÉTÉNY Leszálltam a repülőről. Mint ahogy minden évben, most is ott állt anyám. Cigizett. Csodálkoztam. Megint dohányzol?

LÉNA Ne szólj apádnak.

ZÉTÉNY Úgyis megérzi.

LÉNA Ritkán szoktam.

ZÉTÉNY Szerinted apa nem érzi meg?

LÉNA Hiányoztok.

ZÉTÉNY Sajnálom.

LÉNA Hogy vagy?

ZÉTÉNY Csak menjünk haza.

LÉNA Jó, hogy karácsonykor még hazajössz.

ZÉTÉNY De most nyaralni is hazajöttem.

LÉNA Az kellett volna még, hogy ilyenkor se lássunk. Milyen az a Hollandia?

ZÉTÉNY Anya, nem akarom, hogy megint elkezdj cigizni.

LÉNA Te is szoktál néha.

ZÉTÉNY Már nem. Különben is, az tök más.

LÉNA Már miért lenne más?

ZÉTÉNY Egyszerűen csak más. Én még – tudod, én még fiatal vagyok.

LÉNA Ugyanolyan ártalmas.

ZÉTÉNY Úgy örültem, amikor letetted. Nagyapa miatt.

LÉNA Nem kell emlékeztetned.

ZÉTÉNY Anyám azóta nem szívott cigit, mióta az apja tüdőrákban meghalt.

LÉNA Örökletes lehet, nem kockázatok.

ZÉTÉNY Tudtam, hogy ha itthon marad, és apámmal van, akkor annyi stressz fogja érne, hogy újra rá fog szokni. Aggódok, nem akarom elveszteni, fontos nekem.

LÉNA Annyira fontos vagyok neki, hogy mikor leérettségizett, itthagytott.

ZÉTÉNY Két éve tanulok Hollandiában. Szeretem. Igazság szerint, hazajövök és kicsit mindig azt érzem, hogy itt ugyanolyan szar minden, mint mikor elmentem.

LÉNA Néha azért felhívhatnál.

ZÉTÉNY Az elején honvágyam volt, akkor majdnem naponta beszéltem az itthoniakkal, aztán lassan az ember hozzászokik.

Ági?

LÉNA Már otthon.

ZÉTÉNY Örülök.

Tényleg örültem. Mindig jó látni a nővéremet.

LÉNA Zéténnel eltávolodtunk egymástól.

ZÉTÉNY Nem távolodtunk el, csak valahogy nem mindig találjuk a közös hangot. Mikor kimentem Hollandiába, előtte nem sokkal töltöttem le anyámnak a Viber-t, hogy tudjunk mindig beszélni, ha valami van. Akkor még ódzkodott tőle, meg nem akarta használni, ma meg már győzőm törölni a hülye gifjeit.

LÉNA Te törlöd a gifjeimet?

ZÉTÉNY Néha.

Hazaérünk. Belépek a házba. Ági megörül nekem.

ÁGI Megölelem. Mindig jó, ha látom.

ZÉTÉNY Apám csendben közelebb jön, kezét nyújt. Furcsa. Még soha nem fogtam kezét az apámmal.

KARESZ Rég volt itthon, hiányzott.

ZÉTÉNY Karácsonykor.

ÁGI Jöhetnél gyakrabban.

ZÉTÉNY A nővérem néha szeret úgy tenni, mintha a harmadik szülőm lenne.

KARESZ Holnap szombat.

ZÉTÉNY Megfordul, bemegy a konyhába. Utána megyek. Reménykedve néz rám, majd tekintetét visszahelyezi az Unicumos üvegre.

LÉNA Karesz elég feszült volt eddig. Most kisimulni látszik.

ZÉTÉNY Leülünk a konyhaasztalhoz, és koccintok apámmal. A nővérem és anyám csak kedvesen mosolyog ránk. Körbenézek és megint azt érzem, mintha nem történt volna semmi.

ÁGI Kislánykoromban folyton azt hallgattam a szüleimtől, de főleg apámtól, hogy:

KARESZ A család a legfontosabb.

ÁGI Nekem ezért se jutott eszembe soha, hogy itthagyjam őket. Hétfévente sokszor vagyok a családdal, végighallgatom a panaszkodásokat, a veszekedéseket, része vagyok a család életének. Kezd belőle elegendem lenni.

KARESZ Mielőtt Zétény hazaért volna, beszélgettem egyet Ágival.

ÁGI Apa félrehívott, hogy beszéljünk. Furcsa volt. Rég beszélgettem vele ennyire privátban.

KARESZ Elmondtam a lányomnak mindent. Nem bírtam tovább, hogy ne mondjam el.

ÁGI Anya tudja?

KARESZ Még nem.

ÁGI Teljesen kikészültem.

KARESZ Tudtam, hogy Ági lesz a legracionálisabb, aki nem egyből sajnálni fog. Kedves lány, de néha nagyon határozott és őszinte, most nem jutott szóhoz. Megmutattam neki az eredményeimet, megnézte, de nem olvasta el.

ÁGI Anyáéknak meg kell tudnia.

KARESZ A nyaraláson meg fogják tudni.

ÁGI Miért mondtad el nekem?

KARESZ Támogatásra van szükségem.

LÉNA Mielőtt hazahoztam volna Unicomozni Zétényt, elvittem őt a KFC-be.

ZÉTÉNY Anyával ez amolyan rituálénk lett az évek során. Bárhova mentünk is, mindig beültünk a KFC-be.

LÉNA Ugyanazt a kosár csirkét rendeltük.

ZÉTÉNY Van benne csípős szárny is meg comb, meg sültkrumpli, és két nagy üdítő.

LÉNA Ilyenkor mindig beszélgettünk, hosszan, kizárva a külvilágot.

ZÉTÉNY Mindig próbáltam egyenlő arányban elosztani a csirkedarabokat, de annyira finom volt, anyám meg annyira hamar tele lett, hogy nekem valahogy mindig több jutott.

LÉNA Néztem Zétényt, ahogy eszik, és felsóhajtottam. Nagyon bátor, hogy az álmait valósítja meg Hollandiában. Mondtam is neki, hogy büszke vagyok rá.

ZÉTÉNY Köszí, anya.

LÉNA Nem akartam neki fájdalmat okozni, csak hirtelen kijött belőlem egy vallomás.

ZÉTÉNY Hallgattam anyámat, ahogy a családról beszél és hogy mennyire el van keseredve.

LÉNA Nem akarom a saját dolgaimmel terhelni ezt a fiút, de nagyon bízom benne. Talpraesett, jó gyerek.

ZÉTÉNY Türelmesen végighallgattam.

LÉNA Nem kérdezett vissza. Elfogadta, amiket mondtam, rezignáltan tűrte.

ZÉTÉNY Apa tudja már?

LÉNA Még nem.

ZÉTÉNY Mikor tervezed elmondani neki?

LÉNA A nyaralás arra van, hogy kikapcsolódjunk, és elfeledtesse velünk a hétköznapi problémákat.

ZÉTÉNY Nem akarlak győzködni, anya, de ezt el kell mondanod nekik.

LÉNA Tudom.

ZÉTÉNY Csak arra tudtam gondolni, amit apám szokott mondani:

KARESZ A család az első.

ZÉTÉNY Nem akarok én büntudatot érezni a szüleim bűnei miatt!

ÁGI Nem akarok én a titkaik őrzője lenni!

ZÉTÉNY Nem akarom azt érezni, hogy azzal, hogy nem vagyok itthon, ártok nekik.

ÁGI Nem akarom azt érezni, hogy azzal, hogy itthon vagyok, ártok nekik.

KARESZ Nekem a család az első, mert ezt tanultam apámtól.

LÉNA Ha a gyerekek nincsenek itthon, mindig kicsit gyászolok.

KARESZ Sokszor azzal gúnyolnak, hogy ezt az egész *A család a legfontosabb* – mantrát csak tartalom nélkül mondogatom, mert már magam se hiszek benne.

LÉNA Sokszor azzal gúnyolnak, hogy nem tudom elengedni a gyerekeimet, csak azért, mert ragaszkodom ehhez az évi egy nyaraláshoz augusztus első hetében.

KARESZ, LÉNA De ez nem igaz.

KARESZ Lehet, hogy nem a lánynomnak kellett volna először megtudnia, amit megtudott, de benne bízok a legjobban.

LÉNA Muszáj volt elmondanom Zéténynek, a KFC székében valahogy őszintébb tud lenni az ember.

KARESZ Ez a nyaralás kicsit talán elfeledteti velem a gondokat.

LÉNA Ez a nyaralás talán felszínre hozza a valódi gondokat.

KARESZ, LÉNA Mert a nyaralás erre van.

ÁGI Jó, hogy itthon vagy.

ZÉTÉNY Hiányoztam?

ÁGI Szoktál. Komolyan. Nehéz itthon.

ZÉTÉNY Anyáék miatt?

ÁGI Nagyon egyedül vagyok.

ZÉTÉNY Egyszer kijöhetnél.

ÁGI Talán.

ZÉTÉNY Néha úgy érzem, kinőttük a nagy közös nyaralásokat –

ÁGI Kinőni a tengert? De hát a tenger végtelen! Az odavezető autópálya is végtelen. Bejárjuk a világot.

ZÉTÉNY Ja, ez nagy világjárás, lemenni Horvátországba minden évben.

ÁGI Szerencsés vagy.

ZÉTÉNY Mert?

ÁGI Mert te tényleg bejáród.

ZÉTÉNY Mit akarsz ezzel?

ÁGI Semmit.

ZÉTÉNY Valamit csak akarsz ezzel.

ÁGI Csak hiányzol itthonról.

ZÉTÉNY Jól vagy?

ÁGI Hogyne – huszonhét vagyok, nincs normális munkám, nincs pasim, olyan, mintha testvérem se lenne, csak a szüleimmel töltött hétvégéim vannak.

ZÉTÉNY Sajnálom.

ÁGI Hiányoztál.

ZÉTÉNY Te is nekem.

Gyógyszereid?

ÁGI Ha itthon vagy, nem szedem.

ZÉTÉNY Zoli üdvözl.

ÁGI Én is őt.

ZÉTÉNY Átadom.

ÁGI Megöleljük egymást.

ZÉTÉNY Most pedig itt ülünk egymás mellett, az autóban.

KARESZ Remélem, idén is veszünk halat.

ÁGI Szerencsére van salátám.

ZÉTÉNY Azt tudtátok, hogy évtizedes átlagban Magyarországon a legalacsonyabb a halfogyasztás?

KARESZ Mert az ilyenek, mint a nővéred – derogál nekik a hal –

ÁGI Nem szeretem a halat, apa. Az útra figyelj.

KARESZ Tudok vezetni, attól te még nem fogod szeretni a halat.

ÁGI Most én lettem idén az, akit baszogatunk?

KARESZ Időnként rászállunk valakire, fricskázunk vele kicsit.

ÁGI És a Zétény?

ZÉTÉNY   Mi a faszt csináltam már megint?

KARESZ   Például káromkodtál, amit anyád utál.

LÉNA   Te is utálod.

KARESZ   Te jobban utálod.

LÉNA   De most ne fogd már rám, Karesz, az isten áldjon meg.

KARESZ   Vezetek.

ÁGI   Mikor állunk meg legközelebb? Elgémberedtek a lábaim.

KARESZ   A határnál. Addig kibírod.

LÉNA   Szeretem a gyerekeimet, csak ne hisztiznének annyit.

ÁGI   Nem is hisztizem.

KARESZ   Még egy fél óra, addig kibírod –

LÉNA   A férjem is mindig hisztizik.

KARESZ   Nem hisztizek, csak nem értem – olyan, mintha direkt fel akarnátok idegesíteni, még a magyar oldalon –

KARESZ   Minden évben hozzuk a gumicsónakot, aztán bevezünk a bólyáig.

LÉNA   Basszameg. Sajnálom –

ZÉTÉNY   Amúgy is kinőttük már –

KARESZ   Jó, de én meg szeretek evezni.

LÉNA   Az útra figyelj, Karesz.

KARESZ   Tudok vezetni.

LÉNA   Tudom, hogy tudsz vezetni, de aggódom, nehogy felhúzd magad.

KARESZ   Nem húzom fel magam, csak nem szeretem, amikor nem úgy történnek a dolgok, ahogy tervezem

ÁGI   Elgémberedtem. Teljesen.

LÉNA   Régebben mindig befértünk.

ZÉTÉNY Akkoriban a Zolit is tudtuk volna vinni, aztán ez, ismert okokból, ugye –

ÁGI Apa, ha nem állsz meg azonnal, kiugrom a mozgó járműből.

KARESZ Szar ötlet. Most már tényleg itt a határ.

ÁGI Tényleg kiugrom –

LÉNA Miért nem tudtok megnyugodni, mit kell állandóan valami hülyeségen veszekedni? Ági, te nyugodj meg, Zétény, te meg ne csesztesd a nővéredet, nagyon szépen kérlek.

KARESZ Mindjárt megállunk.

LÉNA Semmi baj, Karesz, te csak az útra figyelj. Nincs más dolgod.

KARESZ Nincs.

LÉNA Lehet, hogy ez a nyaralás lesz az utolsó, de akkor is, érzem, hogy ez lesz a legjobb.

ÁGI Az utolsó?

LÉNA Nagyok vagytok. Apátok se tud már ennyit végigvezetni –

KARESZ Pedig kitűnően vezetek.

ÁGI És mi lesz a családi hagyományokkal?

ZÉTÉNY Engem mondjuk pont hogy idegesítenek a családi hagyományok.

ÁGI Jó, van, amit én is el tudnék feledni.

KARESZ Jaj, kislányom –

LÉNA Most ezt mire mondod?

ÁGI Ez a halevés például –

LÉNA Nem hiszem el, hogy ez minden évben feljön.

ZÉTÉNY Én nagyon szeretem a halat.

LÉNA Mostanában egy csomószor imádkozom.

ÁGI Anya, nem is vagy vallásos.

LÉNA Aggódok. Értetek. Magunkért. A családért.

MINDENKI A család az első.

LÉNA Vannak rossz megérzéseim.

ZÉTÉNY Ha anyának rossz megérzéseik vannak, annak általában az a végük, hogy mindig valami rossz történik. Egyik évben például anya azt mondta egy héttel utazás előtt, hogy rossz előérzete van a hellyel kapcsolatban, ahova megyünk. Last minute át kellett foglalni –

KARESZ – nagyon drágán –

ZÉTÉNY Mert anya nem volt hajlandó jönni, amíg le nem mondjuk.

ÁGI Aztán leégett az a hely, ahova mentünk volna.

KARESZ Boszorkányság.

ZÉTÉNY De anya, te miért imádkozol, ha egyszer nem is vagy vallásos?

LÉNA Nem könnyű ezt a családot összetartani.

ÁGI De ezért vagyunk itt, nem?

LÉNA Remélem.

ÁGI Azért szeretem ezeket a nyaralásokat, mert ilyenkor azt érzem, bepótoljuk az időt, amit nem töltünk együtt.

KARESZ Arra egy hét nem elég –

ÁGI Nagyon hiányzol, Zétény.

ZÉTÉNY Tudom.

LÉNA Néha olyan, mintha nem értenéd ezt.

ZÉTÉNY De értem, csak –

KARESZ Jó neked ott Hollandiában. Nem ebbe a szarba pusztulsz bele, ami otthon van.

ZÉTÉNY Néha kicsit egyedül vagyok.

ÁGI Ott van neked a Zoli.

ZÉTÉNY Nem találkozunk sűrűn.

LÉNA Hogyhogy? Rosszban vagytok?

ZÉTÉNY Nem lakunk annyira közel egymáshoz.

KARESZ Nehogy már, ott laktok egy városban.

ÁGI Elhanyagolod a barátaidat?

ZÉTÉNY Te meg lenyúlod őket.

ÁGI Baszódj meg.

ZÉTÉNY Nem akarsz kijönni hozzám?

ÁGI Nem –

KARESZ Remélem is. Őszintén, én annyira nem is kedveltem a Zolit.

ZÉTÉNY Esélyt se igen adott neki –

LÉNA Én mondjuk sajnálom, hogy így alakult. Az embernek fontosak a barátok.

ÁGI Nekem is fontosak.

ZÉTÉNY Neked az én barátaim a fontosak.

ÁGI Hagyjál már.

KARESZ Én mondjuk szívesen végighallgatnám, mit mesél Ági a barátok kapcsán –

ÁGI Azt hiszem, neked is lenne mesélnivalód, apa.

ZÉTÉNY Na jó, engedjük ezt el. Hagyjuk abba.

KARESZ Igaza van Zéténynek –

ZÉTÉNY Végre elismeritek.

KARESZ Én el szoktam ismerni.

ZÉTÉNY Na, persze.

LÉNA Milyen mesélivalóról beszélsz, Ági? Addig nem szállunk ki, amíg ezt meg nem beszéljük. Karesz?

KARESZ Én vezetek.

LÉNA Tudom. És látom, hogy ezen meg felidegesíted magad. Nem akarok idegbajt a kocsiba. Valamit titkoltok előlem.

KARESZ Én? Ugyan mit?

LÉNA Azt nem tudom, de rá fogok jönni. Kiszedem belőletek.

ÁGI Rám ne nézz, anya, én most tényleg nem csináltam semmit.

ZÉTÉNY A halat a kifogása után azonnal elkábítjuk.

LÉNA Te megint miről beszélsz?

ZÉTÉNY Ezt általában úgy érzük el, hogy valamilyen tompa, de erős tárggyal fejbevágjuk a kifogott halat. Fontos, hogy jól elkábítsuk, különben vissza tud rúgni, ha rosszul csináljuk.

LÉNA Én nem vagyok egy rohadt hal, engem ne kábítsatok.

KARESZ Hagyd már abba, Léna, most miattad elnéztem az utat. Sajnálom, kislányom, túljöttünk a lehajtón.

ÁGI Ki akarok szállni.

KARESZ Tudom. Sajnálom. Köszönd anyádnak.

LÉNA Ezt nem teheted velem, Karesz.

KARESZ Nem engedték lehúzódni. Én mondtam, hogy idegbaj lesz.

ÁGI, ZÉTÉNY Apa ideges.

LÉNA Mostanában annyira ingerlékeny vagy – egyáltalán nem értem.

KARESZ Nem vagyok ingerlékeny, próbálok az útra figyelni.

LÉNA Szóval, visszatérve egy mondatra –

ÁGI Anya, neked miért kell folyton ezt csinálnod?

LÉNA Addig ütöm a vasat, amíg meleg.

ÁGI Ezt értem, de én meg bepánikolok.

ZÉTÉNY Még mindig?

ÁGI Néha. Ritkán.

LÉNA Az őszinteségtől pánikolsz be?

ÁGI Nem, anya, nem az őszinteségtől, hanem attól, hogy állandóan feszkót hozol ebbe az autóba. Meg ebbe a családba.

LÉNA Én hozok feszkót az autóba meg a családba?

ÁGI Csak engedd el a témát, jó?

LÉNA Te érted ezt, Karesz?

ZÉTÉNY Anya hosszan mered maga elé, némán tátog.

ÁGI Nem is vallásos.

KARESZ Nagyon megváltozott anyátok az utóbbi időben.

LÉNA Isten mindig meghallgat.

ZÉTÉNY Ha ezt tudom, az e-bookomra feltöltöttem a Bibliát is, és kölcsönadom.

LÉNA Nem tudok útközben olvasni. Rosszul leszek tőle. Különb is, ki hallott már ilyet, hogy valaki e-bookról olvasson Bibliát –

ÁGI Anya különben sem vallásos.

ZÉTÉNY Némán utazunk.

ÁGI Nem merünk egymáshoz szólni.

LÉNA Furcsán megfagyott a hangulat.

ÁGI Folyton apa vállát nézem. Látom, hogy teljesen meg van feszülve. Belegondolok, hogy vajon mikor fogja elmondani, amit nekem mondott.

ZÉTÉNY Folyton anya vállát nézem. Látom, hogy hang nélkül imádkozik, a válla időnként elernyed, mintha sok teher nyomná. Belegondolok,

hogy vajon mikor veszti el végleg a türelmét, és mondja el, amit nekem mondott.

- KARESZ A tekintetem találkozik Ágiével.
- ÁGI Azt üzenté a szemével, hogy ne haragudjak rá, meg anyámra se.
- KARESZ Azt üzentem neki, hogy *a család a legfontosabb*.
- ZÉTÉNY, ÁGI Bullshit.
- KARESZ A következő benzinkútnál lehúzódom.
- ÁGI Végre.
- KARESZ Elfáradtam. Még van legalább négy óra út, én meg reggel óta –
- LÉNA – délelőtt óta, mert megint nem készültek el időben –
- KARESZ Mindenesetre régóta vezetek. Végtelen az autópálya.
- ZÉTÉNY Letértünk a következő benzinkútnál.
- ÁGI Anya régebben mindig vett Twixet, mikor megálltunk.
- ZÉTÉNY Azért Twixet, mert abban kettő volt, és így nem veszünk össze Ágival, hogy ki egye a nagyobbat.
- KARESZ Manapság már nem bírok annyit vezetni, mint régebben. Régebben volt, hogy egy megállóval levezettem Dél-Dalmáciáig. Most érzem, hogy nem ez lesz az utolsó megállónk.
- ÁGI A lábaim teljesen elgémberedtek.
- ZÉTÉNY Kiszálltunk az autóból, egyből mentem a benzinkút mellé elszívni egy cigit.
- LÉNA A szemem sarkából figyeltem Kareszt, és egy óvatlan pillanatban követtem Zétényt.
- ÁGI Apa, ne húzd fel magad. Megárthat.
- KARESZ Csak még egy kicsit kell kibírnod, Ági. Azt tervezem, hogy ha leértünk, elmondom.

ÁGI Tönkretenné az egész nyaralást.

KARESZ Erre egyszerűen nincs jó pillanat.

ÁGI És ha most elmondanád? Most, hogy végre megálltunk.

KARESZ Elég nagy a feszkó már így is ebben az autóban.

ÁGI, KARESZ Össze vagyunk zárva.

ZÉTÉNY Anya, miért csinálod ezt?

LÉNA Mire gondolsz?

ZÉTÉNY Egész úton – ez az imádkozásmániád.

LÉNA Úgy érzem, hazugságban élek.

ÁGI Úgy érzem, hazugságban élsz, apa.

KARESZ Most ezt mire mondod?

ÁGI Az igazság elhallgatása ugyanolyan hazugság.

ZÉTÉNY Nem tudom, anya, szerintem az igazság elhallgatása ugyanolyan hazugság.

KARESZ, LÉNA Tudom.

ÁGI, ZÉTÉNY Ha valamit, akkor ezt nagyon megtanultam tőled.

ZÉTÉNY Apa ki fogja szagolni, hogy cigizel.

LÉNA Majd azt mondom neki, hogy belőled jön.

KARESZ Szerintem anyád megint dohányzik.

ÁGI Megint?

KARESZ Nem vagyunk olyan jól.

ÁGI Tudom.

KARESZ Rákérdezzek?

ÁGI Tuti azt fogja mondani, hogy a Zéténynek van cigiszaga.

KARESZ Én rontottam el?

ÁGI Nem tudom.

LÉNA Mehetünk?

KARESZ Mehetünk.

ZÉTÉNY Visszaülünk a kocsiba. Anya nem vett Twixet, ebből is éreztem, hogy az idei nyaralás már nem olyan, mint korábban.

LÉNA Éreztem, hogy Karesz mondani akar nekem valamit.

KARESZ Rá akartam kérdezni erre a dohányzós dologra.

ÁGI Nem rakunk valami zenét?

LÉNA Örültem Ági javaslatának, jó ürügy arra, hogy ne beszéljünk.

KARESZ Tudtam, hogy jót akar, de egy pillanatra megutáltam Ágit.

ZÉTÉNY Nem tudok olvasni, ha zene megy.

ÁGI Akkor ne olvass addig.

ZÉTÉNY Aztán miért ne?

ÁGI Nem lehet mindig mindenki folyton rád tekintettel.

ZÉTÉNY Nem is szólalok meg egész úton.

KARESZ Zétény nagyon sokat változott.

LÉNA Régen mindig baj volt abból, hogy rengeteget beszél.

KARESZ Be nem állt a szája. Egyszer egy családi jóbarát, Gyula elvitte Zétényt nyaralni a saját gyerekeivel.

LÉNA Egy ponton megállt az úton, lehúzódott, kiszállt és sétált egyet.

KARESZ Azt mondta, szívnia kell egy kis friss levegőt.

LÉNA Valójában viszont annyit magyarázott Zétény útközben, hogy Gyula elfáradt.

ZÉTÉNY Viccekből tanultam meg olvasni, azokat meséltem neki egész úton. Most is olvasnék, ha hagynátok.

ÁGI Valami horvát rádióadás szól, egy kukkot se értünk belőle.

KARESZ Sajnálom, de ez engem ez rémesen idegesít.

LÉNA Ezzel a mondattal ki is kapcsolja a rádiót.

ZÉTÉNY Végre tudok olvasni.

KARESZ, LÉNA Mondanom kell valamit.

ÁGI Néma csend.

ZÉTÉNY Ági és én felemeljük a fejünket.

ÁGI Zétény még olvasni is elfelejt. Meg ha mondani is akart volna bármit, most benneragad.

ZÉTÉNY Eszembe se jut beleszólni ebbe, mert aki itt most megszólal, az felrobbantja a bombát.

KARESZ, LÉNA Mondd.

ZÉTÉNY Mondani akarok valamit.

LÉNA Mondjad.

ZÉTÉNY Nagyon szeretek Amszterdamban lenni.

KARESZ Élvezed az egyetememet?

ZÉTÉNY Igen. Meg nagyon szép város, és –

LÉNA Ugye nem lettél függő?

ZÉTÉNY Mi? Anya, dehogy, miért lennék függő?

LÉNA Hát, ha legális, akkor –

ZÉTÉNY Alkoholista se lettem, pedig itthon meg az legális.

KARESZ Végülis, igaza van.

ZÉTÉNY Nagyon jó kint tanulni.

KARESZ De ezt eddig is tudtuk.

LÉNA Sejtettük.

KARESZ Ezzel nem mondtál újat.

ZÉTÉNY Tudom, csak –

ÁGI Most miről fog szólni a vallomás? Arról, hogy mennyire nagyon jól érzed magad kint? Hogy mennyire lúzerek vagyunk, hogy mi meg itthon maradtunk, vagy mi?

ZÉTÉNY Kint akarok maradni.

LÉNA Mi az, hogy kint akarsz maradni?

KARESZ Nem akar hazajönni. Meg is értem. Ebbe a szarba én se akarnék.

ZÉTÉNY Eddig is megvoltatok nélkülem.

ÁGI Nekem azért hiányoztál.

ZÉTÉNY Értem, de nem lehetek rátok tekintettel. Nekem megvan a magam élete. És el kell kezdenem élni végre, mert másképp belepusztulok.

KARESZ Mióta tudod?

ZÉTÉNY Mióta leszálltam a Ferihegyről.

KARESZ Te tudtál erről, igaz?

LÉNA Elmondta a KFC-ben.

KARESZ Akkor megint én nem tudtam róla egyedül.

ZÉTÉNY Nem akarom ezzel tönkretenni a nyaralást.

KARESZ Mindig mindent én tudok meg utoljára.

ÁGI Nem teszed tönkre, csak szomorú vagyok.

ZÉTÉNY Tudom, sajnálom. Bocsánat, hogy beleszóltam.

KARESZ Örülök, ha őszinték vagyunk egymással.

LÉNA Igen?

KARESZ Mindig erre neveltem a gyerekeimet.

LÉNA Fáj.

KARESZ Jó döntés. Én is ezt tenném, ha tehetném –

ZÉTÉNY Te is kijöhetsz bármikor, apa.

KARESZ Öreg vagyok már ahhoz, hogy új életet kezdjek.

KARESZ, LÉNA Együtt öregsünk, együtt hülyülünk.

LÉNA Szeretem benned, hogy ilyen őszinte vagy, Zétény.

KARESZ Jól kell kihasználnunk az együtt töltött időt. Főleg, ha Zétény nem jön többet.

ÁGI Akkor tényleg ez lesz az utolsó közös nyaralás?

LÉNA Volt egy ilyen előérzetem –

ÁGI Nem akarunk egy búcsúztatót szervezni a Zéténynek? Csak pár embert –

KARESZ Zoli is kint van –

ÁGI Ne gyere megint ezzel. Nem erre gondolok. Meghívni a Robiákat –

LÉNA Apa temetésén láttam őket utoljára –

ÁGI Jó, most nem tudom, csak ötletelek. Bográcsoznánk egyet, áthívnánk a Gyulát. Biztos örülne, hogy mi lett abból a nagydumás kiscsávóból –

LÉNA Nem hiszem, hogy ez jó ötlet. Gyula nem szereti a bográcsos kajákat.

KARESZ Ne mondd már, Léna, hát tőle kaptuk a grillrácsot is. Emlékszem, még így adta át, hogy „majd azért hívjatok meg néha”.

LÉNA Változnak az idők.

ÁGI Rég találkoztam a Gyulával.

KARESZ Én is már legalább öt éve.

LÉNA Na, hát nem szereti.

KARESZ Furcsa az emberi ízlés, folyton változik. Ezért is remélem például, hogy idén már Ági is megkóstolja a halat –

ÁGI Annyira tudtam, hogy ez jön.

KARESZ Lehúzódok, bocsánat. Csak egy pillanat.

ÁGI Leállósávba csak műszaki hiba esetén –

KARESZ Ne oktass ki KRESZ-ből, kérlek..

ÁGI Legalább az elakadásjelzőt tedd ki.

KARESZ Mióta?

LÉNA Három hónapja.

KARESZ Így akartad végigcsinálni a nyaralást?

LÉNA Csak – még egyszer, utoljára érezzük jól magunkat.

KARESZ Nem tudok vezetni.

ZÉTÉNY Nem akarok itt ragadni a horvát autópálya közepén.

ÁGI Olyan kibaszott tapintatlan tudsz lenni, Zétény.

ZÉTÉNY Most miért? Te talán el tudod vezetni ezt a kibaszott autót?

KARESZ Hagyjátok abba, csak egy kicsit. Kérlek.

Kiszállok.

ÁGI Életveszélyes.

KARESZ Nem tudok most itt maradni.

ÁGI Csak nyugodj meg egy kicsit.

LÉNA Sajnálom, Karesz, korábban is el akartam mondani –

KARESZ Néhány hete azt vettem észre magamon, hogy egyre ingerültebb vagyok. Fáradékony. Először azt hittem, stressz –

LÉNA Csak induljunk el –

KARESZ Elmentem egy teljes kivizsgálásra. Röntgen, CT, MRI, reumatológia, minden. Amikor ott voltam, azt éreztem, hülyeség, és feleslegesen parázok.

ZÉTÉNY Lett eredmény?

KARESZ Pár napja. Elvittem az orvoshoz.

ZÉTÉNY És?

LÉNA Karesz, nagyon megijesztesz. Menjünk tovább – nem akarok egy horvát autópálya közepén meghalni.

KARESZ Én viszont meg fogok halni. Valószínűleg nem itt, az autópályán, de – az orvosok azt mondják, jó esetben egy évem van. De van egy kísérleti kezelés –

ZÉTÉNY Az ilyenekkel óvatosan kell bánni.

ÁGI Zétény!

ZÉTÉNY Jól van, na, nem mondom, hogy ne próbálj meg semmit, csak annyit mondok, hogy jobb az óvatosság –

KARESZ Indulunk.

LÉNA Karesz, ezt nem tudtam –

KARESZ Tudom, hogy nem tudtad –

LÉNA De ha ezt tudom, akkor –

KARESZ Nyaralunk.

ZÉTÉNY Anya, kaphatok egy tarjás szendvicset?

ÁGI Hogy tudsz ilyenkor enni?

ZÉTÉNY Mindig eszem, ha tanácstalan vagyok.

ÁGI Jó, tudod mit? Akkor én meg egy sajtosat kérek.

ZÉTÉNY Jó étvágyat.

ÁGI Neked is.

LÉNA Ne morzsázzátok össze az ülést.

ZÉTÉNY Vigyázni fogunk, anya.

KARESZ Hát – azt hiszem, ez tényleg az utolsó nyaralásunk.

LÉNA Próbáljuk meg jól érezni magunkat –

ZÉTÉNY Nézttem a múltkor, amit anya küldött, hogy ott egy sziget nem messze a szállástól. Nincs ott senki.

KARESZ Be kell úszni, fel kell fedezni.

ZÉTÉNY Vagy be is evezhetünk odáig.

LÉNA Csak nem raktam be a gumicsónakot.

KARESZ Nem baj. Majd veszünk egyet. Ki kell használni az időt az utolsó nyaraláson.

ZÉTÉNY Az utolsó nyaralás. Eszünk majd halat is?

KARESZ Ági?

ÁGI Továbbra se szeretem a halat.

ZÉTÉNY Jó a szendvics, anya.

LÉNA Aggódom, hogy ne morzsázzad össze az ülést. Ha beszélsz evés közben, akkor mindig összemorzsázod.

KARESZ Nézzétek, ott a tenger!

Vége.